UNA CITA OPORTUNA.

Lo es, todavía, en los actuales momentos, el siguiente párrafo que tomamos del prólogo del *Gipuzkoako Kondaira* de D. Juan Ignacio de Iztueta, y que la EUSKAL-ERRIA hace suyo en todas sus partes:

«Gipuzkoako biztanle prestu guztiak badakite argiroki, beren zoriona datorkiotela jatorriz dituzten Fuero oneskietatik; bañan oek oso ta garbi gordetzeko gauzarik bearrena zer dan ezagutzen dutenak, guchi dira chit. Fueroak beren onean irozotzeko kirtenik irme-ena eta euskarririk seguruena da Euskarazko itzkuntzari ondo kontu egitea; zergaitik alkarri laztandurik arras itsatchiak arkitzen diran, batak bestea ezin laga dezakean moduan. Euskara ill ezkero Fueroak ez dira biziko; bañan Euskara bizi bada, Fueroak piztuko dira. Fueroak nai dituanak, maite izen bear du Euskara; eta Euskara maite dabenak, Euskaldunai Euskaraz bear die itzegin ta adierazo, berai dagozkioten gauza guzti guztiak. Bestela, zapuztuko da Euskara, mus̄induko dira Euskaldunak, eta iges-egingo dute Fueroak.»